

Section I - grec

[*Mc 1,1-45*]

- 1.1 ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἡσοῦ χριστοῦ [νίοῦ θεοῦ].
- 2 καθὼς γέγραπται ἐν τῷ ἡσαίᾳ τῷ προφήτῃ,
ιδοὺ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου,
ὅς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου·
- 3 φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἑρήμῳ,
ἔτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου,
εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ

A

- 4 ἐγένετο ἰωάννης [ό] **βαπτίζων** ἐν τῇ ἑρήμῳ
καὶ **κηρύσσων βάπτισμα** μετανοίας
εἰς ἀφεσιν **ἀμαρτιῶν**.
- 5 καὶ ἔξεπορεύετο **πρὸς αὐτὸν** πᾶσα ἡ ἰουδαϊα χώρα καὶ οἱ ἵεροισολυμῖται πάντες,
καὶ **ἐβαπτίζοντο** ὑπὲν τῷ ἡσαίᾳ τῷ ἱορδάνῃ ποταμῷ
ἐξομολογούμενοι τὰς **ἀμαρτίας** αὐτῶν.
- 6 καὶ ἦν ὁ ἰωάννης ἐνδεδύμενος τρίχας καμῆλου
καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ,
καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.
- 7 καὶ **ἐκήρυξεν** λέγων,
ἔρχεται ὁ ἴσχυρότερός μου ὥπισω μου,
οὐδὲ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψα
λῦσαι τὸν ἴμαντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ.
- 8 ἐγὼ **ἐβάπτισα** ὑμᾶς ὕδατι,
αὐτὸς δὲ **βαπτίσει** ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἀγίῳ.

[4 βαπτίζ- / 1 βάπτισμα]
[2 ἀμαρτία]

- 9 καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἥλθεν ἡσοῦς ἀπὸ ναζαρὲτ τῆς γαλιλαίας
καὶ **ἐβαπτίσθη** εἰς τὸν ἱορδάνην ὑπὸ ἰωάννου.
- 10 καὶ εὐθὺς **ἀνοβαίνων ἐκ** τοῦ ὕδατος
εἶδεν σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς
καὶ τὸ πνεῦμα ὡς περιστερὰν **καταβαῖνον εἰς** αὐτὸν.
- 11 καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν,
σὺ εἶ ὁ νίος μου ὁ ἀγαπητός,
ἐν σοὶ εὐδόκησα.

Ba

- 12 καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν **ἐκβάλλει** εἰς **τὴν ἑρήμον**.
- 13 καὶ ἦν ἐν **τῇ ἑρήμῳ** τεσσεράκοντα ἡμέρας πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ **σατανᾶ**,
καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων,
καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.
- 14 μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν ἰωάννην
ἥλθεν ὁ ἡσοῦς εἰς **τὴν γαλιλαίαν**
κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ [15] καὶ λέγων ὅτι
πεπλήρωται ὁ καιρός
καὶ ἥγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

Bb

- 16 καὶ παράγων παρὰ τὴν θάλασσαν **τὴς γαλιλαίας**
εἶδεν **σίμωνα** καὶ **ἀνδρέαν** τὸν ἀδελφὸν σίμωνος
ἀμφιβάλλοντας ἐν τῇ θαλάσσῃ
ἥσαν γάρ ἀλιεῖς.
- 17 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἡσοῦς,
δεῦτε ὥπισω μου,
καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων.
- 18 καὶ εὐθὺς ἀφέντες τὰ δίκτυα ἥκολούθησαν αὐτῷ.
- 19 καὶ προβὰς ὅλιγον
εἶδεν **ἰάκωβον** τὸν τοῦ ζεβεδαίου καὶ **ἰωάννην** τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
καὶ αὐτὸὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα,
καὶ αὐτὸὺς ἐκάλεσεν αὐτούς.
- 20 καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτούς.
καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν ζεβεδαίον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν
ἀπῆλθον ὥπισω αὐτοῦ.

C

- 21 καὶ εἰσπορεύονται εἰς καφαρναούμ.
καὶ εὐθὺς τοῖς σάββασιν
εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν
ἐδίδασκεν.
- 22 καὶ ἔξεπλήσσοντο ἐπὶ **τῇ διδαχῇ αὐτοῦ**,
ἥν γάρ **διδάσκων** αὐτοὺς ὡς **ἐξουσίαν** ἔχων
καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.
- 23 καὶ εὐθὺς ἦν ἐν **τῇ συναγωγῇ** αὐτῶν
ἀνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκάθαρτῳ,
καὶ **ἀνέκροτεν** [24] λέγων,
τί ἡμῖν καὶ σοί, **ἱησοῦ ναζαρηνέ**;
ἥλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς
οἰδά σε τίς εἶ, ὁ ἄγιος τοῦ θεοῦ.
- 25 καὶ **ἐπειμηδεν** αὐτῷ ὁ ἡσοῦς λέγων,
φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.
- 26 καὶ σπαράξαν αὐτὸν **τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον**
καὶ φωνῆσαν φωνῇ μεγάλῃ ἥξηλθεν ἐξ αὐτοῦ.
- 27 καὶ ἐθαμβήθησαν ἄπαντες,
ῶστε συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντας,
τί ἐστιν τοῦτο;
διδωκή καὶ νῦν κατέξουσί αὐτῷ.
- 28 καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκάθαρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ.
καὶ ἔξηλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς πανταχοῦ
εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς γαλιλαίας.
- 29 καὶ εὐθὺς ἐκ τῆς συναγωγῆς ἔξελθόντες

Bb'

- 30 ἥλθον εἰς τὴν οἰκίαν **σίμωνος** καὶ **ἀνδρέου** μετὰ **ἰάκωβον** καὶ **ἰωάννου**.
ἥλθεν πενθερὰ σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα,
καὶ εὐθὺς λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς
- 31 καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν κρατήσας τῆς χειρός·
καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός,
καὶ διηκόνει αὐτοῖς.
- 32 ὄψιας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος,
ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους·
- 33 καὶ ἦν ὅλη ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη πρὸς τὴν θύραν.
- 34 καὶ ἐθεράπευσεν πολλοὺς κακῶς ἔχοντας
ποικίλαις νόσοις,
καὶ δαιμόνια πολλὰ ἔξέβαλεν,
καὶ οὐκ ἤφειν λαλεῖν τὰ δαιμόνια,
ὅτι ἥδεισαν αὐτόν.

Ba'

- 35 καὶ πρωῒ ἔννυχα λίαν
ἀναστὰς ἔξηλθεν καὶ ἀπῆλθεν εἰς **ἑρήμον** τόπον
κάκει προσηγένετο.
- 36 καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ,
- 37 καὶ εὔρον αὐτὸν
καὶ λέγουσιν αὐτῷ ὅτι πάντες ζητοῦσίν σε.
- 38 καὶ λέγει αὐτοῖς,
ἄγωμεν ἀλλαχοῦ εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις,
ἴνα καὶ ἔκει **κηρύξω**
εἰς τοῦτο γάρ ἔξηλθον.
- 39 καὶ ἔλθεν **κηρύσσων** εἰς τὰς **συναγωγὰς** αὐτῶν εἰς ὅλην **τὴν γαλιλαίαν**
καὶ τὰ **δαιμόνια** ἐκβάλλων.

A'

- 40 καὶ ἔρχεται **πρὸς αὐτὸν λεπρὸς**
παρακαλῶν αὐτὸν [καὶ γονυπετῶν] καὶ λέγων αὐτῷ ὅτι
ἔαν θέλῃς δύνασαι με **καθαρίσαι**.

[2 λεπρ-]

- 41 καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἤψατο καὶ λέγει αὐτῷ,
θέλω, **καθαρίσθητι**.

[3 καθαρίσ- / 1 καθαρισμός]

- 42 καὶ εὐθὺς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ **ἡ λέπρα**, καὶ **ἐκαθαρίσθη**.

- 43 καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ εὐθὺς ἔξέβαλεν αὐτόν, [44] καὶ λέγει αὐτῷ
ὅρα μηδενὶ μηδενὶ εἴπης,
ἀλλὰ ὑπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἑρήμῳ

- 44 καὶ προσένεγκε περὶ **τοῦ καθαρισμοῦ σου** ἡ προσέταξεν μωΐσης,
εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

- 45 ὁ δὲ ἔξελθων
ἥρξατο **κηρύσσειν** πολλὰ καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον,
ῶστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν,
ἀλλ᾽ ἔξω ἐπ' **ἐρήμοις** τόποις ἦν

- 46 καὶ ἥρχοντο **πρὸς αὐτὸν πάντοθεν**.

Section II - grec

[Mc 2,1 – 3,6]

A	<p>2,1 καὶ εἰσελθὼν πάλιν εἰς καφαρναούμ δι' ἡμερῶν ἥκουσθη ὅτι ἐν οἴκῳ ἔστιν.</p> <p>2 καὶ συνήχθησαν πολλοὶ ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.</p> <p>3 καὶ ἔρχονται φέροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν αἱρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.</p> <p>4 καὶ μὴ δυνάμενοι προσενέγκαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ὃπου ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο.</p> <p>5 καὶ ἴδων ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ, τέκνον, ἀφίεν αἱ σου αἱ ἀμαρτίαι.</p> <p>6 ἥσαν δέ τινες τῶν γραμμάτων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογίζομενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,</p> <p>7 τί οὗτος οὐτοις λαλεῖ; βλασφημεῖ· τίς δύναται αφίεναι ἀμαρτίας εἰ μὴ εἰς ὁ θεός;</p> <p>8 καὶ εὐθὺς ἐτιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ ινεύματι αὐτοῦ ὅτι οὗτος διαλογίζοται ἐν ἑαυτοῖς λέγει αὐτοῖς, τί τοῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;</p> <p>9 τί ἐστιν εικοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, ἀφίενταί σου αἱ ἀμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε ταῖς ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει;</p> <p>10 ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἔσοις σίαν ἔχει ὁ θεός τοῦ ἀνθρώπου ἀφίεναι ἀμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς λέγει τῷ παραλυτικῷ,</p> <p>11 σοὶ λέγω, ἔγειρε ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.</p> <p>12 καὶ ἤγρεθη καὶ εὐθὺς ἄρας τὸν κράβαττόν εξῆλθεν ἐμπροσθεὶς πάντων, ὥστε ἔξιτασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν θεόν λέγοντας ὅτι οὗτος οὐδέποτε εἰδομεν.</p>	<p>[4 παραλυτικὸς]</p> <p>[3 λέγει]</p> <p>[8 ἀμαρτίαι / ἀμαρτωλοὶ]</p>
B	<p>13 καὶ ἔξῆλθεν πάλιν ταρά τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχε τὸ πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.</p> <p>14 καὶ παράγων εἰδεν λευν τὸν τοῦ ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ, ἀκολούθῃ μοι. καὶ ἀναστὰς ἡκολούθησεν αὐτῷ.</p> <p>15 καὶ γίνεται κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τῆς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἥσαν γάρ πολλοὶ καὶ ἡκολούθησαν αὐτῷ.</p> <p>16 καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν φαρισαίων ἰδόντες ὅτι ἐσθίει μετὰ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ τελωνῶν ἐλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει;</p> <p>17 καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς [ὅτι] οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ιατρούς ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· → οὐκ ἥλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ὀμαρτωλούς.</p>	<p>[2 λέγει]</p> <p>[1 φαρισαῖοι]</p> <p>[2 ἐσθίω]</p>
C	<p>18 καὶ ἥσαν οἱ μαθηταὶ ιωάννου καὶ οἱ φαρισαῖοι νηστεύοντες. καὶ ἔρχονται καὶ λέγοντες αὐτῷ, διὰ τί οἱ μαθηταὶ ιωάννου καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν;</p> <p>19 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν φόρῳ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἔστιν νηστεύειν; ὅσον χρόνον ἔχουσιν τὸν νυμφίον μετ' αὐτῶν οὐ δύνανται νηστεύειν.</p> <p>20 ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.</p> <p>21 οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιράπτει ἐπὶ ίμάτιον παλαιού· εἰ δὲ μή, αἴρει τὸ πλήρωμα ἀπ' αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χειρὸν σχίσμα γίνεται.</p> <p>22 καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς εἰ δὲ μή, ρήξει ὁ οἶνος τοὺς ἀσκούς, καὶ οἱ οἶνος ἀπόλλυται καὶ οἱ ἀσκοί ἄλλα οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καίνούς</p>	<p>[2 φαρισαῖοι]</p> <p>[εἶπεν]</p>
B'	<p>23 καὶ ἐγένετο αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν παραπορεύεσθαι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤρξαντο ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας.</p> <p>24 καὶ οἱ φαρισαῖοι ἐλεγον αὐτῷ, ἴδε τί ποιοῦσιν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἐξεστίν:</p> <p>25 καὶ λέγει αὐτοῖς, οὐδέποτε ἀνένωτε τί ἐποίησεν δαυίδ, ὅτε χρείαν ἔχεν καὶ ἐπείνας εν αὐτοῖς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ;</p> <p>26 πᾶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἀβιαθάρῳ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστίν φαγεῖν εἰ μὴ τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἐδωκεν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσιν;</p> <p>27 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, τὸ σάββατον διὰ τὸν ἀνθρώπων ἐγένετο καὶ οὐχ ὁ ἀνθρώπως διὰ τὸ σάββατον κύριος</p> <p>28 → ὥστε κύριος ἐστιν ὁ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.</p>	<p>[1 φαρισαῖοι]</p> <p>[2 λέγει]</p> <p>[2 ἐσθίω]</p> <p>[κύριος]</p> <p>[7 σαββάτου]</p>
A'	<p>3,1 καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς τὴν συναγογίην. καὶ ἦν ἐκεῖ ἀνθρωπος ἔχοντα ἔχων τὴν χεῖρα.</p> <p>2 καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰς τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.</p> <p>3 καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἔχοντα χεῖρα εἶς τὸ ξέσον.</p> <p>4 καὶ λέγει αὐτοῖς, ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθὸν ποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων.</p> <p>5 καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὄργης, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, ἔκτεινον τὴν χεῖρα. καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεῖρ αὐτοῦ.</p> <p>6 καὶ ἐξελθόντες οἱ φαρισαῖοι εὐθὺς μετὰ τῶν ἡρῷδιανῶν συμβούλιον ἐδίδουν κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.</p>	<p>[2 ξηρ- χεῖρα]</p> <p>[3 λέγει]</p> <p>[3 λέγει]</p>

Section III - grec

[*Mc 3,7 – 4,9*]

A

3,7 καὶ ὁ ἵησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνεχώρησεν πρὸς τὴν θάλασσαν·

καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας [ἡκολούθησεν].

καὶ ἀπὸ τῆς ιουδαίας 8 καὶ ἀπὸ ιεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς ιδουμαίας

καὶ πέραν τοῦ ιορδάνου καὶ περὶ τύρου καὶ σιδῶνα,

πλῆθος πολύ, ἀκούοντες ὅσα ἐποίει ἡλθον πρὸς αὐτόν.

9 καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ

ἴνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ

διὰ τὸν ὄχλον ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.

10 πολλοὺς γάρ ἐθεράπευσεν,

ὡστε ἐπιπίτειν αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται ὅσοι εἶχον μάστιγας.

11 καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν,

προσέπιπτον αὐτῷ καὶ ἔκραζον λέγοντες ὅτι

σὺ εἶ ὁ νιὸς τοῦ θεοῦ.

12 καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν ποιήσωσιν.

B

13 καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος

καὶ προσκαλεῖται οὓς ἥθελεν αὐτός, καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.

14 καὶ ἐποίησεν δώδεκα, [οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν,] ἵνα ὧσιν μετ' αὐτοῦ

καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν

15 καὶ ἔχειν ἔξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια·

16 [καὶ ἐποίησεν τοὺς δώδεκα,]

καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ σίμωνι πέτρον,

17 καὶ ἱάκωβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἱακώβου,

καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὄνόμα[τα] βιοντηργές, ὅ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς·

18 καὶ ἀνδρέαν καὶ φίλιππον καὶ βαρθολομαῖον καὶ μαθθαῖον καὶ θωμᾶν

καὶ ἱάκωβον τὸν τοῦ ἀλφαίου καὶ θαδδαῖον καὶ σίμωνα τὸν καναναῖον

19 καὶ ιούδαν ἴσκαριώθ, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν.

C

20 καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον·

καὶ συνέρχεται πάλιν [ό] ὄχλος,

ὡστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἀρτον φαγεῖν.

21 καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ’ αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν,

ἔλεγον γάρ ὅτι ἔξεστη.

22 καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ ιεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον

ὅτι βεελζεβούλ ἔχει,

καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

23 καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς,

πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν;

24 καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ’ ἑαυτὴν μερισθῇ,

οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη·

25 καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ’ ἑαυτὴν μερισθῇ,

οὐ δυνήσεται ἡ οἰκία ἐκείνη σταθῆναι.

26 καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ’ ἑαυτὸν καὶ ἐμερίσθη,

οὐ δύναται στῆναι ἀλλὰ τέλος ἔχει.

27 ἀλλ’ οὐ δύναται οὐδεὶς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ισχυροῦ εἰσελθὼν

τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι

ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ισχυρὸν δήσῃ,

καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.

28 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,

τὰ ἀμαρτήματα καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσα ἐὰν βλασφημήσωσιν·

29 δος δ’ ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον

οὐκ ἔχει ἀφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα,

ἀλλὰ ἦνοχός ἐστιν αἰώνιον ἀμαρτήματος _

30 ὅτι ἔλεγον, πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

B'

31 καὶ ἔρχεται ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ

καὶ ἔξω στήκοντες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν καλοῦντες αὐτόν.

32 καὶ ἐκάθητο περὶ αὐτὸν ὄχλος, καὶ λέγοντες αὐτῷ,

ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου [καὶ αἱ ἀδελφαὶ σου] ἔξω ζητοῦσίν σε.

33 καὶ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει,

τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί [μου];

34 καὶ περιβλεψάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν κύκλῳ καθημένους λέγει,

ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

35 δος [γάρ] ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ,

οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

A'

4,1 καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν.

καὶ συνάγεται πρὸς αὐτὸν ὄχλος πλεύστος,

ὡστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ,

καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἤσαν.

2 καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά,

καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ,

3 ἀκούστε. ἴδού ἐξῆλθεν ὁ σπείρων σπεῖραι.

4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν ὁ μὲν ἐπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν,

καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφραγεν αὐτό.

5 καὶ ὅλοι ἐπεσεν ἐπὶ τὸ πετρώδες ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν,

καὶ εὐθὺς ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.

6 καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαμπατίσθη,

καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν μέριαν ἐξηράνθη.

7 καὶ ὅλοι ἐπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας,

καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκάνθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό,

καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν.

8 καὶ ὅλα ἐπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν,

καὶ ἐδίδουν καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενα,

καὶ ἔφερεν ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἑξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν.

9 καὶ ἔλεγεν, δος ἔχει ὡτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Section IV - grec[*Mc 4,10-34*]

A	<p>10 καὶ ὅτε ἐγένετο κατὰ μόνας, ἡρώτων αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὰς παραβολάς.</p> <p>11 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅμιν τὸ μυστήριον δέδοται τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται,</p> <p>12 ἵνα βλέποντες βλέπωσιν καὶ μὴ ἴδωσιν, καὶ ἀκούοντες ἀκούωσιν καὶ μὴ συνιῶσιν, μήποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς.</p> <p>13 καὶ λέγει αὐτοῖς, οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε;</p>
----------	---

B	<p>14 ό σπείρων τὸν λόγον σπειρα-</p> <p>15 οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν εὐθὺς ἔρχεται ὁ σπαστανᾶς καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον εἰς αὐτούς.</p> <p>16 καὶ οὗτοι εἰσιν οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι, οἵ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτὸν,</p> <p>17 καὶ οὐκ ἔχουσιν ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς ἀλλὰ πρόσκαιροι εἰσιν· εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζονται.</p> <p>18 καὶ ἄλλοι εἰσὶν οἱ εἰς τὰς ἀκανθας σπειρόμενοι. οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες,</p> <p>19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ λόπα ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσιν τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.</p> <p>20 καὶ ἐκεῖνοι εἰσιν οἱ ἐπὶ τὰν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούσουσιν τὸν λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἑξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν.</p>
----------	---

C	<p>21 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, μήτι ἔρχεται ὁ λύχνος ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν τεθῇ;</p> <p>22 οὐ γάρ ἐστιν κρυπτὸν ἐὰν μὴ ἵνα φανερωθῇ, οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλὰ ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν.</p> <p>23 εἴ τις ἔχει ὅτα ἀκούειν ἀκούετω.</p> <p>24 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, βλέπετε τί ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν καὶ προστεθήσεται ὑμῖν.</p> <p>25 ὃς γάρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ. καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.</p>
----------	--

B'	<p>26 καὶ ἔλεγεν, οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ώς ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς</p> <p>27 καὶ καθεύδῃ καὶ εγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνηται ως οὐκ οἶδεν αὐτός.</p> <p>28 αὐτομάτῃ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον γόρτων, εἴτα στάχυν, εἴτα πλήρη[ς] σῖτον ἐν τῷ στάχνῃ.</p> <p>29 ὅταν δὲ ταραδὸν ὁ καρπός, εὐθὺς ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.</p> <p>30 καὶ ἔλεγεν, πῶς ὁμοιωσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἢ ἐν τίνι αὐτὴν παραβολὴν θῶμεν;</p> <p>31 ως κόκκῳ σινάπεως, ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς,</p>
-----------	---

A'	<p>32 καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει καὶ γίνεται μεῖζον πάντων τῶν λαχάνων καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ώστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν.</p>
-----------	--

A'	<p>33 καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἡδύναντο ἀκούειν.</p>
-----------	--

A'	<p>34 χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς,</p>
-----------	--

Section V - grec[*Mc 4,35 – 5,20*]**A B**

- 35 καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὄψίας γενομένης,
διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.
- 36 καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον
παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν **ἐν τῷ πλοίῳ**,
καὶ **ἄλλα πλοῖα** ἦν μετ' αὐτοῦ.
- 37 καὶ γίνεται λαῖλαψ μεγάλη ἀνέμου,
καὶ τὰ κύματα ἐπέβαλλεν **εἰς τὸ πλοῖον**,
ῶστε ἥδη γεμίζεσθαι **τὸ πλοῖον**.
- 38 καὶ αὐτὸς ἦν ἐν τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων·
καὶ ἐγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ,
διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα;
- 39 καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπεν τῇ θαλάσσῃ,
σιώπα, πεφίμωσο.
καὶ ἐκόπασεν ὁ ἀνέμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.
- 40 καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
τί δειλοί ἔστε; οὕπω ἔχετε πίστιν;
- 41 καὶ **ἔφοβήθησαν φόβον μέγαν**, καὶ ἔλεγον πρὸς ἄλλήλους,
τίς ἄρα **μῦτός** ἔστιν ὅτι καὶ ὁ ἀνέμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούει αὐτῷ;

C

- 5,1 καὶ ἥλθον εἰς τὸ πέραν **τῆς θαλάσσης**
εἰς τὴν χώραν τῶν γερασηνῶν.
- 2 καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς
ὑπῆρχεν αὐτῷ **ἐκ τῶν μνημείων** ἄνθρωπος **ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ**.
- 3 ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν **ἐν τοῖς μνήμασιν**. [3 μνῆμα/μνημεῖον]
καὶ οὐδὲ ἀλύσει οὐκέτι οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν δῆσαι,
- 4 διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσεσιν δεδέσθαι
καὶ διεσπάσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας συντετριφθαι,
καὶ οὐδεὶς ἴσχυεν αὐτὸν δαμάσαι.
- 5 καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας **ἐν τοῖς μνήμασιν** καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν
ἥν **κράξων** καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις.
- 6 καὶ ιδὼν τὸν ἱησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμεν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ,
- 7 καὶ **κράξας** φωνῇ μεγάλῃ λέγει,
τί ἐμοὶ καὶ σοί, **ἱησοῦν υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ύψιστου**; [3 χοῖρος]
όρκιζω σε τὸν θεόν, μή με βασανίσῃς.
- 8 ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ,
ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου.
- 9 καὶ ἐπηρώτα αὐτόν,
τί ὄνομά σοι;
καὶ λέγει αὐτῷ, **λεγιών ὄνομά μοι**, ὅτι πολλοί ἐσμεν.
- 10 καὶ **παρεκάλει** αὐτὸν πολλὰ
ἵνα μὴ αὐτὰ ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας.
- 11 ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλη **χοίρων** μεγάλη βοσκομένη. [3 χοῖρος]
- 12 καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν λέγοντες,
πέμψον ἡμᾶς **εἰς τοὺς χοίρους**, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν.
- 13 καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.
καὶ ἐξελθόντα **τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα** εἰσῆλθον **εἰς τοὺς χοίρους**,
καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ **εἰς τὴν θάλασσαν**,
ώς δισχίλιοι,
καὶ ἐπνίγοντο **ἐν τῇ θαλάσσῃ**.

A' B'

- 14 καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς ἔφυγον
καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς·
καὶ ἥλθον ιδεῖν τί ἔστιν τὸ γεγονός.
- 15 καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν ἱησοῦν,
καὶ θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον ἴματισμένον καὶ σωφρονοῦντα,
τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγιῶνα, καὶ **ἔφοβήθησαν**.
- 16 καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ιδόντες
πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζόμενῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων.
- 17 καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὄριων αὐτῶν.
- 18 καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ **εἰς τὸ πλοῖον**
παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα **μετ' αὐτοῦ** ἦ.
- 19 καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ,
Ὕπαγε εἰς τὸν οἴκόν σου πρὸς τοὺς σούς,
καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς
ὅσα **οὐκύριος** σοι πεποίηκεν καὶ ἡλέησέν σε.
- 20 καὶ ἀπῆλθεν
καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ δεκαπόλει
ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ ἱησοῦς,
καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

Section VI - grec[*Mc 5,21 – 6,6*]

A	<p>21 καὶ διαπεράσαντος τοῦ ἡσοῦ [ἐν τῷ πλοίῳ] πάλιν εἰς τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ’ αὐτόν,</p> <p>καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν.</p> <p>22 καὶ ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι ἱάρος,</p> <p>καὶ ἴδων αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ</p> <p>23 καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι</p> <p>τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει,</p> <p>ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆς τὰς χεῖρας αὐτῇ ἵνα σωθῇ καὶ ζήσῃ.</p> <p>24 καὶ ἀπῆλθεν μετ’ αὐτοῦ.</p> <p>καὶ ἤκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.</p>
----------	--

B	<p>25 καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ρύσει αἴματος δώδεκα ἔτη</p> <p>26 καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ιατρῶν</p> <p>καὶ δαπανήσασα τὰ παρ’ αὐτῆς πάντα</p> <p>καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα,</p> <p>27 ἀκούσασα περὶ τοῦ ἡσοῦ,</p> <p>ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὅπισθεν</p> <p>ἥψατο τοῦ ἰματίου αὐτοῦ.</p> <p>28 ἔλεγεν γάρ ὅτι</p> <p>ἐὰν ἄψωμαι καὶν τῶν ἰματίων αὐτοῦ σωθήσομαι.</p> <p>29 καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς,</p> <p>καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ιαται ἀπὸ τῆς μάστιγος.</p> <p>30 καὶ εὐθὺς ὁ ἡσοῦς</p> <p>ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν</p> <p>ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν,</p> <p>τίς μου ἥψατο τῶν ἰματίων;</p> <p>31 καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,</p> <p>βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε,</p> <p>καὶ λέγεις, τίς μου ἥψατο;</p> <p>32 καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν.</p> <p>33 ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα,</p> <p>εἰδυῖα ὃ γέγονεν αὐτῇ,</p> <p>ἥλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ</p> <p>καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.</p> <p>34 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ,</p> <p>θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε:</p> <p>ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἵσθι ύγιης ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.</p>
----------	---

C	<p>35 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες ὅτι</p> <p>ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν.</p> <p>τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον;</p> <p>36 ὁ δὲ ἡσοῦς παρακούσας τὸν λόγον λαλούμενον</p> <p>λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ,</p> <p>μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε.</p> <p>37 καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα μετ’ αὐτοῦ συνακολουθῆσαι</p> <p>εἰ μὴ τὸν πέτρον καὶ ίακώβον καὶ ιωάννην τὸν ἀδελφὸν ιακώβου.</p>
----------	---

B'	<p>38 καὶ ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου,</p> <p>καὶ θεωρεῖ θύρων καὶ κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά,</p> <p>39 καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς,</p> <p>τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε;</p> <p>τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει.</p> <p>40 καὶ κατεγέλων αὐτοῦ.</p> <p>αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάντας</p> <p>παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα</p> <p>καὶ τούς μετ’ αὐτοῦ,</p> <p>καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον.</p> <p>41 καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ,</p> <p>ταλιθα κούμ,</p> <p>ὅ ἐστιν μεθερμηνεύμενον τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειρε.</p> <p>42 καὶ εὐθὺς ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει,</p> <p>ἥν γάρ ἔτῶν δώδεκα.</p> <p>καὶ ἔξεστησαν [εὐθὺς] ἐκστάσει μεγάλῃ.</p> <p>43 καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνοῖ τοῦτο,</p> <p>καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.</p>
-----------	--

A'	<p>6.1 καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ,</p> <p>καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.</p> <p>2 καὶ γενομένου σαββάτου ἥρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ.</p> <p>καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες,</p> <p>πόθεν τούτῳ ταῦτα,</p> <p>καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα τούτῳ</p> <p>καὶ αἱ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι;</p> <p>3 οὐχ οὐτός ἐστιν ὁ τέκτων,</p> <p>οὐδὲ τῆς μαρίας καὶ ἀδελφὸς ιακώβου καὶ ιωσῆτος καὶ ιούδα καὶ σίμωνος;</p> <p>καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὕδε πρὸς ἡμᾶς;</p> <p>καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.</p> <p>4 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὁ ἡσοῦς ὅτι</p> <p>οὐκ ἐστιν προφήτης ἄτιμος</p> <p>εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.</p> <p>5 καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν,</p> <p>εἰ μὴ ὁλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν.</p> <p>6 καὶ ἐθαύμαζεν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.</p> <p>καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων.</p>
-----------	---

Section VII - grec[*Mc 6,7-29*]**AB**

7 καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα,
 καὶ ἥρξατο αὐτὸὺς **ἀποστέλλειν** δύο δύο,
 καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἔξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων·
 8 καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν **αἴρωσιν** εἰς ὁδὸν
 εἰ μὴ ὥραβον μόνον,
 μὴ ἄρτον, μὴ πότραν, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν,
 9 ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια
 καὶ μὴ ἐνδύσησθε δύο χιτῶνας.
 10 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς,
 ὅπου ἔαν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν,
 ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν.
 11 καὶ ὃς ἂν τόπος μὴ δέξηται ὑμᾶς
 μηδὲ **ἀκούσωσιν** ὑμῶν,
 ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν
 ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν
 εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
 12 καὶ ἐξελθόντες
 ἐκῆρυξαν ἵνα μετανοῶσιν,
 13 καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον,
 καὶ ἥλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους
 καὶ ἐθεράπευσαν.

C

14 καὶ **ῆκουσεν** ὁ βασιλεὺς ἡρῷδης,
 φανερὸν γάρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
 καὶ ἔλεγον ὅτι
 ιωάννης ὁ βαπτίζων **ἐγίγερται** ἐκ νεκρῶν,
 καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν οἵ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.
 15 ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι ἡλίας ἐστίν·
 ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης
 ὃς εἰς τῶν προφητῶν.
 16 **ἀκούσας** δὲ ὁ ἡρῷδης ἔλεγεν,
ὅν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα
 ιωάννην,
οὗτος ἡγέρθη.
 17 αὐτὸς γάρ ὁ ἡρῷδης **ἀποστείλας**
 ἐκράτησεν τὸν ιωάννην
 καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ
 διὰ ἡρῳδιάδα τὴν γυναικα φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
 ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν·
 18 ἔλεγεν γάρ ὁ ιωάννης τῷ ἡρῷδῃ ὅτι
 οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναικα τοῦ ἀδελφοῦ σου.
 19 ἡ δὲ ἡρῳδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῶ
 καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι,
 καὶ οὐκ ἤδυνατο·
 20 ὁ γάρ ἡρῷδης ἐφοβεῖτο τὸν ιωάννην,
 εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἄγιον,
 καὶ συνετήρει αὐτόν,
 καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἡπόρει,
 καὶ ἡδέως αὐτοῦ **ῆκουεν.**

B'A'

21 καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου
 ὅτε ἡρῷδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίησεν
 τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ
 καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς γαλιλαίας,
 22 καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ἡρῳδιάδος
 καὶ ὄρχησαμένης,
 ἥρεσεν τῷ ἡρῷδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις.
 εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ,
 αἴτησόν με ὁ ἐάν θέλῃς, καὶ δώσω σοι·
 23 καὶ ὤμοσεν αὐτῇ [πολλά],
 ὅ τι ἔάν με αἰτήσῃς δώσω σοι
 ἔως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου.
 24 καὶ ἐξελθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς : τί αἰτήσωμαι ;
 ἡ δὲ εἶπεν : τὴν κεφαλὴν ιωάννου τοῦ βαπτίζοντος.
 25 καὶ εἰσελθοῦσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα
 ἡτήσατο λέγουσα,
 θέλω ἵνα ἐξαυτῆς δῶς μοι ἐπὶ πίνακι
 τὴν κεφαλὴν ιωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.
 26 καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς
 διὰ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς ἀνακειμένους οὐκ ἤθελησεν ἀθετῆσαι αὐτήν·
 27 καὶ εὐθὺς **ἀποστείλας** ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα
 ἐπέταξεν ἐνέγκαι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
 καὶ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ
 28 καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι
 καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ,
 καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.
 29 καὶ **ἀκούσαντες** οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤλθον
 καὶ **ἥραν** τὸ πτῶμα αὐτοῦ
 καὶ **ἔθηκαν αὐτὸν ἐν μνημείῳ.**

Section VIII - grec[*Mc 6,30 – 7,13*]

A	<p>30 καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν ἵησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα ὃσα ἐποίησαν καὶ ὃσα ἐδίδαξαν.</p> <p>31 καὶ λέγει αὐτοῖς, δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ’ ἴδιαν εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἀναπαύσασθε ὀλίγον. ἥσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν.</p> <p>32 καὶ ἀπῆλθον ἐν τῷ πλοιῷ εἰς ἔρημον τόπον κατ’ ἴδιαν.</p> <p>33 καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας καὶ ἐπέγνωσαν πολλοί, καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτούς.</p>
B	<p>34 καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ’ αὐτοὺς ὅτι ᥙσαν ως πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά.</p> <p>35 καὶ ἥδη ὥρας πολλῆς γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἔλεγον ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἥδη ὥρα πολλή·</p> <p>36 ἀπόλυτον αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς τί φάγωσιν.</p> <p>37 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους καὶ δώσομεν αὐτοῖς φαγεῖν;</p> <p>38 ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε ἴδετε, καὶ γνόντες λέγουσιν, πέντε, καὶ δύο ἰχθύας.</p> <p>39 καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ.</p> <p>40 καὶ ἀνέπεσαν πρασιὰὶ πρισιαὶ κατὰ ἑκατὸν καὶ κατὰ πεντήκοντα.</p> <p>41 καὶ λαβὼν ταύς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδοι τοῖς μαθηταῖς [αὐτοῦ] ἵνα παρατιθῶσιν αὐτοῖς, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πᾶσιν.</p> <p>42 καὶ ἐφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν·</p> <p>43 καὶ ἦραν κλάσματα δώδεκα κοφίνων ἀλληρώματα καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.</p> <p>44 καὶ ᥙσαν οἱ φαγόντες [τοὺς ἄρτους] πεντακισχίλιοι ἄνδρες.</p>
C	<p>45 καὶ εὐθὺς ἡνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς βηθσαϊδάν, ἔως αὐτὸς ἀπολύει τὸν ὄχλον.</p> <p>46 καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὅρος προσεύξασθαι.</p> <p>47 καὶ ὄψιας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.</p> <p>48 καὶ ἴδων αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἥν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς, περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἥθελεν παρελθεῖν αὐτούς.</p> <p>49 οἱ δὲ ἴδοντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα ἔδοξαν ὅτι φάντασμά ἐστιν, καὶ ἀνέκραξαν·</p> <p>50 πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον καὶ ἐταράχθησαν. ὁ δὲ εὐθὺς ἐλάλησεν μετ’ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖσθε.</p> <p>51 καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. καὶ λίαν [ἐκ περισσοῦ] ἐν αὐτοῖς ἐξίσταντο,</p> <p>52 οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἀλλ’ ἦν αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη.</p> <p>53 καὶ διαπεράσαντες ἐπὶ τὴν γῆν ἥλθον εἰς γεννησαρὲτ καὶ προσωριμίσθησαν.</p> <p>54 καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ἐπιγνόντες αὐτὸν</p>
A'	<p>55 περιέδραμον ὅλην τὴν χώραν ἐκείνην καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν ὅπου ἤκουον ὅτι ἐστίν.</p> <p>56 καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ εἰς πόλεις ἢ εἰς ἀγροὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κάν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἴματίου αὐτοῦ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤψαντο αὐτοῦ ἐσφύζοντο.</p>
B'	<p>7,1 καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ ἱεροσολύμων</p> <p>2 καὶ ἴδοντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς χερσίν, τοῦτο ἔστιν ἀνίπτοις, ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους</p> <p>3 οἱ γὰρ φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ ιουδαῖοι έὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας οὐκ ἐσθίουσιν, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων,</p> <p>4 καὶ ἀπ’ ἀγορᾶς ἔὰν μὴ βαπτίσωνται οὐκ ἐσθίουσιν, καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν ἀπαρέλαβνεν κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν κοὶ χαλκίων [καὶ κλινῶν]</p> <p>5 καὶ ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, διὰ τί οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταὶ σοῦ κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ κοιναῖς χερσὶν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον;</p> <p>6 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, καλῶς ἐπροφήτευσεν ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται [ὅτι] οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσίν με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ’ ἐμοῦ·</p> <p>7 μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες διδάσκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.</p> <p>8 ἀφέντες τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων.</p> <p>9 καὶ ἐλέγειν αὐτοῖς, καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν στήσητε.</p> <p>10 μωσῆς γὰρ εἶπεν, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, καί, οἱ κακολογῶν πατέρα ἡ μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ.</p> <p>11 ὑμεῖς δὲ λέγετε, έὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἡ τῇ μητρὶ, κορβᾶν, ὁ ἔστιν δῶρον, ὁ ἔὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῆς,</p> <p>12 οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ ἡ τῇ μητρὶ, 13 ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ἡ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.</p>

Section IX - grec

[Mc 7,14-37]

A

14 καὶ προσκαλεσάμενος πάλιν τὸν ὄχλον ἔλεγεν αὐτοῖς,
ἀκούσατέ μου πάντες καὶ σύνετε.

15 οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου
 εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν ὃ δύναται **κοινῶσαι** αὐτόν·
 ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐισπορευόμενά
 ἐστιν τὰ **κοινοῦντα** τὸν ἀνθρωπὸν.

[16 εἴ τις ἔχει ὅτε ἀκούειν ἀκούέτω]

B

17 καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον **ἀπὸ τοῦ ὄχλου**,
 ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὴν παραβολήν.

18 καὶ λέγει αὐτοῖς,
 οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;
 οὐ νοεῖτε ὅτι
 πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἀνθρωπὸν
 οὐ δύναται αὐτὸν **κοινῶσαι**,

19 ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτεῖν εἰς τὴν καρδίαν ἀλλ᾽ εἰς τὴν κοιλίαν,
 καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορευεται;
καθαρίζων πάντα τὰ βρώματα.

20 ἔλεγεν δὲ ὅτι
 τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον ἐκεῖνο **κοινοῖ** τὸν ἀνθρωπὸν·

21 ἔσωθεν γάρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων
 οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται,
 πορνεῖαι, κλοπαί, φόνοι 22 μοιχεῖαι,
 πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια,
 ὀφθαλμὸς πονηρός, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη·

23 πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται
 καὶ **κοινοῖ** τὸν ἀνθρωπὸν.

C

24 ἐκεῖθεν δὲ ἀναστὰς **ἀπῆλθεν εἰς τὰ ὄρια τύρου.**

καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν
 οὐδένα ἥθελεν γνῶναι,
 καὶ οὐκ ἤδυνήθη λαθεῖν·

25 ἀλλ᾽ εὐθὺς **ἀκούσασα** γυνὴ περὶ αὐτοῦ,
 ἦς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς **πνεῦμα ἀκάθαρτον**,
 ἐλθοῦσα προσέπεσεν πρὸς τὸν πόδας αὐτοῦ·

26 ἡ δὲ γυνὴ ἦν ἑλληνίς, συροφοινίκισσα τῷ γένει·
 καὶ ἡρώτα αὐτὸν ἵνα **τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς** αὐτῆς.

27 **καὶ ἔλεγεν αὐτῇ**,
 ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα,
 οὐ γάρ ἐστιν καλὸν λαβεῖν **τὸν ἄρτον** τῶν τέκνων
 καὶ τοῖς κυναρίοις βαλεῖν.

28 ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ,
**κύριε, καὶ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης
 ἐσθίουσιν ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίον.**

29 **καὶ εἶπεν αὐτῇ**,
 διὰ τοῦτο τὸν λόγον ὕπαγε,
ἔξελήλυθεν ἐκ τῆς θυγατρός σου **τὸ δαιμόνιον.**

30 καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς
 εῦρεν τὸ παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ **τὸ δαιμόνιον** ἔξεληλυθός.

31 καὶ πάλιν **ἔξελθὼν ἐκ τῶν ὄριων τύρου**

A'

ῆλθεν διὰ σιδῶνος εἰς τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας
 ἀνὰ μέσον τῶν ὄριων δεκαπόλεως.

32 καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν καὶ μογιλάλον,
 καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα.

B'

33 καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν **ἀπὸ τοῦ ὄχλου** κατ' ιδίαν
 ἔβαλεν τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὅτα αὐτοῦ
 καὶ πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ,

34 καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν, καὶ λέγει αὐτῷ,
 εφφαθα, ὅ ἐστιν, διανούχθητι.

35 καὶ [εὐθέως] ἤνοιγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί,
 καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ,
 καὶ ἐλάλει ὄρθως.

36 καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν·
 ὅσον δὲ αὐτοῖς διεστέλλετο,

αὐτοὶ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυξαν.

37 καὶ ὑπερπερισσῶς ἔξεπλήσσοντο λέγοντες,
 καλῶς πάντα πεποίηκεν·

καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ **ἀκούειν** καὶ [τοὺς] ἀλάλους λαλεῖν.

Section X - grec[*Mc 8,1-26*]**A**

8,1 ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν πολλοῦ ὄχλου ὅντος
 καὶ μὴ ἔχόντων τί φάγωσιν,
 προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς λέγει αὐτοῖς,
 2 σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον
 ὅτι ἡδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι
 καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν·
 3 καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν,
 ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ·
 καὶ τινες αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν ἥκασιν.

B

4 καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι
 πόθεν τούτους δυνήσεται τις ὁδὲ χορτάσαι ἄρτον ἐπ’ ἑρημίας;
 5 καὶ ἡρώτα αὐτούς,
 πόσους ἔχετε ἄρτους;
 οἱ δὲ εἶπαν, ἑπτά.
 6 καὶ παραγγέλλει τῷ ὄχλῳ ὅτι ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς·
 καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους
 εὐχαριστήσας ἔκλασεν
 καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παρατιθῶσιν
 καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ.
 7 καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα
 καὶ εὐλογήσας αὐτὰ ταῦτα παρατιθέναι.
 8 καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν,
 καὶ ἦραν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας.
 9 ἦσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιοι. καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

[3 ἑπτά]

[3 ἄρτοι]

[2 κλάω/κλασμ-]

C

10 καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
 ἤλθεν εἰς τὰ μέρη δαλμανουθά.
 11 καὶ ἐξῆλθον οἱ φαρισαῖοι καὶ ἥρξαντο συζητεῖν αὐτῷ,
 ζητοῦντες παρ’ αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν.
 12 καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει,
 τί ἡ γενεὰ αὕτη ζητεῖ σημεῖον;
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.
 13 καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς
 πάλιν ἐμβὰς ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

B'

14 καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους,
 καὶ εἰ μὴ ἔνα ἄρτον οὐκ ἔχον μεθ’ ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.
 15 καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων,
 ὄρατε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης ἡρώδου.
 16 καὶ διελογίζοντο πρὸς ἄλλήλους ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχουσιν.
 17 καὶ γνοὺς λέγει αὐτοῖς,
 τί διαλογίζεσθε οὐ οἱ ἄρτους οὐκ ἔχετε;
 οὕπω νοεῖτε οὐδὲ συνιεῖτε;
 πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;
 18 ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε
 καὶ ὡτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε,
 19 ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασαν εἰς τοὺς πεντακισχιλίους,
 πόσους κοφίνους κλασμάτων πλήρεις ἦρατε;
 λέγουσιν αὐτῷ, δώδεκα.
 20 ὅτε τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχίλιους,
 πόσων σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων Ἠρατε;
 καὶ λέγουσιν [αὐτῷ], ἑπτά.
 21 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, οὕπω συνίετε;

[5 ἄρτοι]

[3 κλάω/κλασμ-]

[2 ἑπτά]

A'

22 καὶ ἔρχονται εἰς βηθσαϊδάν. καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν
 καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἄψηται.
 23 καὶ ἐπίλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ
 ἐξήνεγκεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης,
 καὶ πτύσας εἰς τὰ ὅμματα αὐτοῦ,
 ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτόν, εἴ τι βλέπεις;
 24 καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν,
 βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι
 ὡς οὖνδρα ὄρῳ περιπατοῦντας.
 25 εἴτα παλιν ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ,
 καὶ διέβλεψεν. καὶ ἀπεκατέστη, καὶ ἐνέβλεπεν τηλαυγῆς ἄπαντα.
 26 καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς οἶκον αὐτοῦ λέγων,
 μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς

Section XI - grec[*Mc 8,27 – 9,13*]**A**

27 καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἵησος καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
εἰς τὰς κώμας καισαρείας τῆς φιλίππου·
καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς,
τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

28 οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ λέγοντες [ὅτι]
ιωάννην τὸν βαπτιστήν,
καὶ ἄλλοι, ἡλίαν,
ἄλλοι δὲ ὅτι εἷς τῶν προφητῶν.

29 καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα αὐτούς,
νῦμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;
ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος λέγει αὐτῷ,
σὺ εἶ ὁ χριστός.

30 καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν περὶ αὐτοῦ.

B

31 καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι
δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν
καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων
καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων
καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.

32 καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει.
καὶ προσλαβόμενος ὁ πέτρος

αὐτὸν ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ.
33 ὃ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἴδων τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
ἐπετίμησεν πέτρῳ καὶ λέγει,
ὕπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ,
ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

[2 ὁ πέτρος]

C

34 καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ

εἶτις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἔστι τὸν
καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
καὶ ἀκολουθείτω μοι.

35 δος γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν.

δος δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου
σῶσει αὐτήν.

36 τί γὰρ ὠφελεῖ ἄνθρωπον κερδῆσαι τὸν κόσμον ὅλον
καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;

37 τί γὰρ δοῖ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

38 δος γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους
ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ,
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθησεται αυτον

ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἀγίων

9,1 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς,
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσίν τινες ὡδε τῶν ἐστηκότων
οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου
ἔως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθοῦσαν ἐν δυνάμει.

B'

9,2 καὶ μετὰ ἡμέρας ἔξ
παραλαμβάνει ὁ ἵησος τὸν πέτρον καὶ τὸν ἱάκωβον καὶ τὸν ιωάννην,
καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὅρος ὑψηλὸν κατ' ἴδιαν μόνους.
καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν,

[2 ὁ πέτρος]

9,3 καὶ τὰ ἰμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στήλοντα λευκὰ λίαν
οἴα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται οὕτως λευκᾶναι.

9,4 καὶ ὥφθη αὐτοῖς ἡλίας σὺν μωΐσει,
καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ ἵησοῦ.

9,5 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος λέγει τῷ ἵησον,
ῥάββι, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὡδε εἶναι,
καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς,

σοὶ μίαν καὶ μωΐσει μίαν καὶ ἡλίᾳ μίαν.1

9,6 οὐ γὰρ ἥδει τί ἀποκριθῇ, ἐκφοβοὶ γὰρ ἐγένοντο.

9,7 καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς,
καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης,
οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἀκούετε αὐτοῦ.

9,8 καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι
οὐκέτι οὐδένα εἶδον ἀλλὰ τὸν ἵησον μόνον μεθ' ἐαυτῶν.

A'

9,9 καὶ καταβαίνοντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους
διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ ἀ εἶδον διηγήσωνται,
εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

10 καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν

πρὸς ἐαυτοὺς συζητοῦντες

τί ἐστιν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες, ὅτι

λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;

12 ὃ δὲ ἐφη αὐτοῖς,

ἡλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστάνει πάντα,

καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου

ἵνα πολλὰ πάθη καὶ ἔξουδενηθῇ;

13 ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι

καὶ ἡλίας ἐλήλυθεν,

καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὄσα ἥθελον,

καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

Section XII - grec

[Mc 9,14-50]

AB

14 καὶ ἐλθόντες πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδον ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας πρὸς αὐτούς.	
15 καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος ἴδοντες αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν, καὶ προστρέχοντες ἡσπάζοντο αὐτόν.	
16 καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς, τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς;	[4 πνεῦμα (ἄλαλος)]
17 καὶ ἀπεκρίθη αὐτῶν εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου· διδάσκαλε , ἦνεγκα τὸν υἱὸν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον .	
18 καὶ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὄδόντας καὶ ξηραίνεται· καὶ εἴπα τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸν ἐκβάλωσιν , καὶ οὐκ ἰσχυσαν.	
19 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει, ὦ γενεὰ ἀπιστος, ἔως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσοιται; ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με.	
20 καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. καὶ ἴδων αὐτὸν τὸ πνεῦμα εὐθὺς συνεστάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζον.	
21 καὶ ἐπηρώτησεν τὸν πατέρα αὐτοῦ, πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; οὐ δὲ εἶπεν, ἐκ παιδιόθεν .	
22 καὶ πολλάκις καὶ εἰς πῦρ αὐτὸν ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν. [3 βάλλω]	
23 ὁ δὲ ἱησοῦς εἶπεν αὐτῷ, τὸ εἰ δύνῃ πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.	[2 παιδίον/παιδι-]
24 εὐθὺς κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου ἔλεγεν, πιστεύοντι βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.	
25 ἴδων δὲ ὁ ἱησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος ἐπετίμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ, τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα , ἐγὼ ἐπιτάσσω σοι, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.	
26 καὶ κράξας καὶ πολλὰ σπαράξας ἐξῆλθεν· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε τὸν πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.	
27 ὁ δὲ ἱησοῦς κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη.	
28 καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς οἴκουν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ’ ἵδιαν ἐπιτρώτων αὐτόν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;	
29 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ.	

30 κάκειθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἥθελεν ἵνα τις γνοῖ.	
31 ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ νίδος τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων , 	
καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν, καὶ ἀποκτανθεὶς μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται.	

32 οἱ δὲ ἡγγόνουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.	
---	--

33 καὶ ἦλθον εἰς καφαρναούμ. καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος ἐπηρώτα αὐτούς, τί ἐν τῇ ὁδῷ διελογίζεσθε;	
34 οἱ δὲ ἐσιώπων, πρὸς ἄλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς μείζων.	
35 καὶ καθίσας ἐφώνησεν τοὺς δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς, εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος.	
36 καὶ λαβὼν παιδίον ἐστησεν αὐτὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸν εἶπεν αὐτοῖς,	[2 παιδίον/παιδι-]
37 δος ἀν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ δος ἀν ἐμὲ δέχηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με.	
38 ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, διδάσκαλε , εἰδομέν τινα ἐν τῷ ὄνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια ,	
καὶ ἐκωλύομεν αὐτὸν, οτι συκολουθεῖ ημῖν.	
39 ὁ δὲ ἱησοῦς εἶπεν, μὴ κωλύετε αὐτόν, οὐδεὶς γάρ ἐστιν δος ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαι με·	
40 δος γὰρ οὐκ ἐστιν καθ’ ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.	
41 δος γὰρ ἀν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὄνόματι ὅτι χριστοῦ ἐστε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.	
42 καὶ δος ἀν σκανδαλίσῃ ἔνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πατευόντων [εἰς ἐμέ], καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκειται μύλος ὄνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν.	[4 βάλλω]
43 καὶ ἀλλόν σκανδαλίζῃ σε ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν ἐστίν σε κυλλὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν ἢ τὰς δύο χεῖρας ελεγοντα εἰς τὴν γέενναν , εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον.	
[44]	
45 καὶ ἀλλόν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν ἐστίν σε εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν γωλὸν ἢ τὸν δύο πόδας εχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν .	[4 δαιμόνια/γέεννα]
[46]	
47 καὶ ἀλλόν ὁ ὄφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἐφαλε αὐτόν· καλόν σέ ἐστιν μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ δύο ὄφθαλμον εχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν ,	
48 ὅπου ὁ σκάλης αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται·	
49 πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθήσεται. εἴσαι δὲ τὸ ἄλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτῷ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν έαυτοῖς ἄλα, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.	
50 καλὸν τὸ ἄλας·	

Section XIII - grec

[*Mc 10,1-27*]

AB

- 10,1 καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς ιουδαίας
 [καὶ] πέραν τοῦ ιορδάνου,
 καὶ συμπορεύονται πάλιν ὅχλοι πρὸς αὐτόν,
 καὶ ὡς εἰώθει πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.
- 2 καὶ προσελθόντες φαρισαῖοι ἐπηρώτων αὐτὸν —
 εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναικαὶ ἀπολῦσαι, πειράζοντες αὐτόν.
- 3 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς,
 τί ὑμῖν ἐνετείλατο μωΐσῆς;
- 4 οἱ δὲ εἶπαν, ἐπέτρεψεν μωΐσῆς
 βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ ἀπολῦσαι.
- 5 ὁ δὲ ἡσοῦς εἶπεν αὐτοῖς,
 πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν **τὴν ἐντολὴν** ταύτην.
- 6 ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς·
- 7 ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος
τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ **τὴν μητέρα** —
 [καὶ προσκολληθήσεται προς τὴν γυναικαὶ αὐτοῦ],
- 8 καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·
 ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ μία σάρξ.
- 9 ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.
- 10 καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν οἱ μαθηταὶ περὶ τούτου ἐπηρώτων αὐτὸν. —
- 11 καὶ λέγει αὐτοῖς,
 δος ἀν ἀπολύσῃ τὴν γυναικαὶ αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην **μοιχᾶται** ἐπ' αὐτήν,
- 12 καὶ ἐὰν αὐτὴ ἀπολύσασα τὸν ἄνδρα αὐτῆς γαμήσῃ ἄλλον **μοιχᾶται**.

C

- 13 καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία ἵνα αὐτῶν ἀψηται·
 οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.
- 14 ἴδων δὲ ὁ ἡσοῦς ἡγανάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
 ἀφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, μὴ κωλύετε αὐτά,
 τῶν γάρ τοιούτων ἔστιν **ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ**.
- 15 ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
δος ἀν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ως παιδίον,
οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. —
- 16 καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ
 κατευλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά.

B'A'

- 17 καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν
 προσδραμών εἰς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν **ἐπηρώτα αὐτὸν**, —
 διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;
- 18 ὁ δὲ ἡσοῦς εἶπεν αὐτῷ,
 τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός εἰ μὴ εῖς ὁ θεός.
- 19 τὰς **ἐντολὰς** οἴδας· μὴ φονεύσῃς, μὴ **μοιχεύσῃς**,
 μὴ κλέψῃς, μὴ **ψευδομαρτυρήσῃς**,
 μὴ ἀποστερήσῃς, τίμα **τὸν πατέρα** σου καὶ **τὴν μητέρα**.
- 20 ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ,
 διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.
- 21 ὁ δὲ ἡσοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἡγάπησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ,
 ἐν σε ὑστερεῖ· ὑπαγε ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς [τοῖς] πτωχοῖς,
 καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι.
- 22 ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν λυπούμενος,
 ἦν γάρ ἔχων κτήματα πολλά.
- 23 καὶ περιβλεψάμενος ὁ ἡσοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
 πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες
 εἰς **τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ** εἰσελεύσονται.
- 24 οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ.
 ὁ δὲ ἡσοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς,
 τέκνα, πῶς δύσκολόν ἔστιν εἰς **τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ** εἰσελθεῖν·
- 25 εὐκοπώτερόν ἔστιν κάμηλον διὰ [τῆς] τρυμαλιᾶς [τῆς] ραφίδος διελθεῖν
 ἢ πλούσιον εἰς **τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ** εἰσελθεῖν.
- 26 οἱ δὲ περισσῶς ἔξεπλήσσοντο
 λέγοντες πρὸς ἔαυτούς, καὶ τίς δύναται σωθῆναι;
- 27 ἐμβλέψας αὐτοῖς ὁ ἡσοῦς λέγει,
 παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ,
πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ.

Section XIV - grec

[Mc 10,28-52]

A

- 28 **ηρξατο** λέγειν ὁ πέτρος αὐτῷ,
ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφῆκαμεν πάντα καὶ **ὴκολουθήκαμέν** σοι.
- 29 ἔφη ὁ Ἰησοῦς,
ἀμέν λέγω ὑμῖν, οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν
οἴκιαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ μητέρα ἢ πατέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς
ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ ἔνεκεν τοῦ εὐαγγελίου,
- 30 ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ
οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς
μετὰ διωγμῶν,
καὶ ἐν τῷ αἰώνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.
- 31 πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ [οἱ] ἔσχατοι πρῶτοι.

B

- 32 οἵταν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς ἱεροσόλυμα,
καὶ ἦν προάγων αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦντο,
οἱ εἰς **ἀκολουθοῦντες** ἐφοβοῦντο.
καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα
- ηρξατο** αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν,
- 33 ὅτι ἴδού ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα,
καὶ **ὁ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆσεται**

τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς γραμματεῦσιν,
καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν

34 καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ
καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ καὶ **ἀποκτενοῦσιν**

καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται.

C

- 35 καὶ προσπορεύονται αὐτῷ
ἰάκωβος καὶ ἰωάννης οἱ νιὸι ζεβεδαίου λέγοντες αὐτῷ,
διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμεν σε ποιήσῃς ἡμῖν.

36 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, τί θέλετε [με] ποιήσω ὑμῖν;

37 οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ,
δός ἡμῖν ἵνα εἰς σου ἐκ δεξιῶν
καὶ εἰς ἔξ αριστερῶν καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.

38 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς,

οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε.

δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω,

ἢ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι;

39 οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, δυνάμεθα.

ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς,

τὸ ποτήριον δὲ ἐγὼ πίνω πίεσθε

καὶ τὸ βάπτισμα δὲ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε,

40 τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου ἢ ἐξ εὐωνύμων

οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ’ οἵς ἡτοίμασται.

B'

- 41 καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα
ηρξόντο ἀγανακτεῖν περὶ ἱακώβου καὶ ἰωάννου.

42 καὶ προσκαλεσάμενος αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς,
οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἔθνων κατακυριεύουσιν αὐτῶν
καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

43 οἵτινες δέ ἐστιν ἐν ὑμῖν·

ἀλλ’ ὃς ἂν θέλῃ μέγας γενέσθαι ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος,

44 οὐαὶ δὲ ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος·

45 καὶ γὰρ **ὁ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου** οὐκ ἥλθεν διακονηθῆναι

ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

A'

- 46 καὶ ἤρχονται εἰς ἱεριχώ.
καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ ἱεριχώ
καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὅχλου ἱκανοῦ
οἱ νιὸι τιμαίου βαρτιμαίος τυφλὸς προσαίτης ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδόν.

47 καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ ναζαρηνός ἐστιν

ηρξατο κράζειν καὶ λέγειν, νιὲ δανιδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.

48 καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ·

οἱ δὲ πολλῶν μᾶλλον ἔκραζεν, νιὲ δανιδ, ἐλέησόν με.

49 καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν,

φωνήσατε αὐτόν.

καὶ φωνοῦσιν τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ,

Θάρσει, ἔγειρε, φωνεῖ σε.

50 ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναπηδήσας ἥλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

51 καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν,

τί σοι θέλεις ποιήσω;

οἱ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ,

ραββίουνι, ἵνα ἀναβλέψω.

52 καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ,

ὕπαγε, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε.

καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν, καὶ **ὴκολούθει** αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ.

Section XV - grec

[Mc 11,1-33]

<p>A</p> <p>1 καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς ιεροσόλυμα εἰς βηθφαγὴ καὶ βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἔλαιων, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ 2 καὶ λέγει αὐτοῖς, ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὐρήσετε πᾶλον δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς οὕπω ἀνθρώπων ἐκάθισεν. λύσατε τὸν καὶ φέρετε.</p> <p>3 καὶ ἦάν τις ὑμῖν εἶπῃ, τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε, ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει, καὶ εὐθὺς αὐτὸν ἀποστέλλει πάλιν ὕδε.</p> <p>4 καὶ ἀπῆλθον καὶ εὗρον πᾶλον δεδεμένον πρὸς θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ αμφόδου, καὶ λύουσιν αὐτόν.</p> <p>5 καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς, τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πᾶλον;</p> <p>6 οἱ δὲ εἶπαν αὐτοῖς καθὼς εἶπεν ὁ ἵησος· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς.</p> <p>7 καὶ φέρουσιν τὸν πᾶλον πρὸς τὸν ἵησον, καὶ ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτόν.</p> <p>8 καὶ πολλοὶ τὰ ιμάτια αὐτῶν ἐστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν, ἄλλοι δὲ στιβάδας κόψιντες ἐκ τῶν ἀγρῶν.</p> <p>9 καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, ώσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου·</p> <p>10 εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία τοῦ πατρὸς ἡμῶν δανίδ· ώσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. ἐκάθισεν</p> <p>11 καὶ εἰσῆλθεν εἰς ιεροσόλυμα εἰς τὸ ιερόν. καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὄψιας ἥδη οὖσης τῆς ὥρας, ἔξῆλθεν εἰς βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.</p>	<p>[chaîne de mots : 4 εὐρίσκω]</p> <p>[2 ἐκάθισεν : intronisation royale]</p> <p>[1 εἰς ιεροσόλυμα / 1 εἰς τὸ ιερόν]</p>
---	---

<p>B</p> <p>12 καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ βηθανίας ἐπείνασεν. 13 καὶ ᾧδων συκῆν ἀπὸ μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα ἥλθεν εἰ ἄρα τι εὐρήσει ἐν αὐτῇ, καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτῇ οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα· οὐ γάρ καιρὸς οὐκέτι σύκων.</p> <p>14 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ, μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ σου μηδεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ ἥκουν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.</p>	<p>[2 συκῆ/σύκον]</p>
---	-------------------------

<p>C</p> <p>15 καὶ ἐρχονται εἰς ιεροσόλυμα. καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ιερόν ἥρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ιερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολυνθιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς κατέστρεψεν,</p> <p>16 καὶ οὐκ ἦφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ιεροῦ.</p> <p>17 καὶ ἐδίδασκεν καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, οὐ γέργαρται ὅτι οὐκός μου οἴκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν ύμεις δὲ πεποιήκατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν.</p> <p>18 καὶ ηκουσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ ἐξήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν. ἐφοβούντο γάρ αὐτὸν, πᾶς γάρ οὐδὲν ἔξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.</p> <p>19 καὶ ὅταν ὁψὲ ἐγένετο, ἔξεπορεύοντο ἔξω τῆς πόλεως.</p>	<p>[1 εἰς ιεροσόλυμα / 3 εἰς τὸ ιερόν]</p> <p>[4 verbes]</p>
---	--

<p>B</p> <p>20 καὶ παραπορευόμενοι πρωΐ εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ρίζῶν. 21 καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ πέτρος λέγει αὐτῷ, ῥάββι, ἵδε η συκῆ ἣν κατηράσω ἐξήρανται. 22 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἵησος λέγει αὐτοῖς, ἔχετε πίστιν θεοῦ,</p>	<p>[2 συκῆ]</p>
--	-------------------

[26 cf. Mt 6,15]

[2 συκῆ]

</

Section XVI - grec

[Mc 12,1-44]

A

1 καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λαλεῖν,
ἀμπελῶνα ἄνθρωποις ἐφύτευσεν,
καὶ περιέθηκεν φραγμὸν καὶ ὥρυξεν ὑπολήνιον καὶ ὠκοδόμησεν πύργον,
καὶ ἔξεδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν.
2 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον,
ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ ἀμπελῶνος·
3 καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν.
4 καὶ πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον·
κάκεινον ἐκεφαλίωσαν καὶ ἡτίμασαν.
5 καὶ ἄλλον ἀπέστειλεν, κάκεινον ἀπέκτειναν,
καὶ πολλοὺς ἄλλους, οὓς μὲν δέροντες οὓς δὲ ἀποκτέννοντες.

[2 νιός]

6 ἦτι ἔνα εἶχεν, **νίον** ἀγαπητόν·
ἀπέστειλεν αὐτὸν ἔσχατον πρὸς αὐτοὺς λέγων ὅτι ἐντραπήσονται τὸν **νίον** μου.

7 ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ πρὸς ἑαυτοὺς εἶπαν ὅτι οὗτος ἐστιν ὁ κληρονόμος·
δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἐσται ἡ κληρονομία.

8 καὶ λαβόντες ἀπέκτειναν αὐτόν, καὶ ἔξεβαλον αὐτὸν ἐξω τοῦ ἀμπελῶνος.

9 τί [οὖν] ποιήσει **ὁ κύριος** τοῦ ἀμπελῶνος;
ἔλευσεται καὶ ἀτολέσει τοὺς γεωργούς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

[2 κύριος]

10 οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε,

λίθον δὲν ἀτεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·

11 παρὰ **κυρίου** ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

12 καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον,
ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπεν.
καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

B 13 καὶ ἀποστέλλουσιν **πρὸς αὐτόν τινας τῶν φαρισαίων καὶ τῶν ἡρῳδιανῶν**
ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ.

14 καὶ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ,

διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθῆς εῖ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός,
οὐ γάρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων,

ἀλλ’ ἐπ’ ἀληθείας τὴν ὁδὸν **τοῦ Θεοῦ** διδάσκεις·

ἔξεστιν δοῦναι κῆρυκον καίσαρι οὐ; δῶμεν ἢ μὴ δῶμεν;

15 ὃ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν **εἶπεν αὐτοῖς**,

με πειράζετε; φέρετε μοι δημάριον γὰρ ἵδω.

[3 θεός]

16 οἱ δὲ ἤνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς, τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή;

οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, καίσαρος.

17 ὃ δὲ ἤησον εἶπεν αὐτοῖς,

τὰ καίσαρος ἀπόδοτε καίσαρι καὶ τὰ **τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ**.

καὶ ἐξεθαύμαζον ἐπ’ αὐτῷ.

C

18 καὶ ἔρχονται **σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν**,

οἵτινες λέγουσιν **ἀνάστασιν** μὴ εἶναι,

καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες,

19 διδάσκαλε, μωΐσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι
ἐάν τινος ὀδελφὸς **ἀποθάνῃ** καὶ καταλίπῃ γυναῖκα καὶ μὴ ἀφῇ τέκνον,
ἵνα λάβῃ ὁ ὀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα

6 ἀνάστ-/έγειρ-

7 ἀποθῆσκω/νεκροί

καὶ ἔξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀσελφῷ αὐτοῦ.

20 ἐπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν·

καὶ ὁ πιστὸς ἔλαβεν γυναῖκα, καὶ **ἀποθνήσκων** οὐκ ἀφῆκεν σπέρμα·

21 καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ **ἀπέθανεν** μὴ καταλιπὼν σπέρμα·

καὶ ὁ τρίτος ὥσαύτως·

22 κοι οἱ ἐπτὰ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα. ἔσχατον πάντων καὶ ἡ γυνὴ **ἀπέθανεν**.

23 **εν τῇ ἀναστάσει, [ὅταν ἀναστῶσιν.]** τίνος αὐτῶν ἐσται γυνή;

οἱ γάρ ἐπτὰ ἔσχον αὐτήν γυναῖκα.

24 **ἔφη αὐτοῖς** ὁ ἵησος,

οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν **τοῦ Θεοῦ**.

25 ὅταν γάρ ἐκ νεκρῶν **ἀναστῶσιν**,

οὔτε γαμοῦντιν οὔτε γαμιζούνται, ἀλλ’ εἰσὶν ως ἀγγελοί ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

26 περὶ δὲ **τῶν νεκρῶν** ὅτι **ἔγειρονται**

οὐκ ἀνέγνωτε· ἐν τῇ βίβλῳ τινασέως ἐπὶ τοῦ βάτου

[6 θεός]

πᾶς εἶπεν αὐτῷ **ὁ θεός** λέγων,

ἐγὼ **ὁ θεός** ἀβρὶ ἀμ καὶ **[οἱ θεός]** ισαάκ καὶ **[οἱ θεός]** ιακώβ;

27 **οὐκ ἐστιν θεός νεκρῶν ἀλλὰ ζῶντων**· πολὺ πλανᾶσθε.

B'

28 καὶ **προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων** ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων,

ἰδὼν ὅτι καλῶς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, ἐπηρώτησεν αὐτόν,

ποία ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη πάντων;

29 ἀπεκρίθη ὁ ἵησος ὅτι πρώτη ἐστίν,

ἄκουε, ισραήλ, κύριος **ὁ θεός** ἡμῶν κύριος εἰς ἐστιν,

[3 θεός]

30 καὶ ἀγαπήσεις κύριον **τὸν θεόν** σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου

καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ισχύος σου.

31 δευτέρα αὕτη, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

μείζων τούτων ἀλληλ ἐντολὴ οὐκ ἐστιν.

32 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς καλῶς, διδάσκαλε,

ἐπ’ ἀληθείας εἶπες ὅτι εἰς ἐστιν· καὶ οὐκ ἐστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ·

33 καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας

καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ισχύος

καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ως ἐσαυτὸν

περισσότερον ἐστιν πάντων τῶν ὀλικαυτωμάτων καὶ θυσιῶν.

34 καὶ ὁ ἵησος ἰδὼν [αὐτὸν] ὅτι νουνεχῆς ἀπεκρίθη **εἶπεν αὐτῷ**,

οὐ μακρὰν εἰ ἀπὸ τῆς βασιλείας **τοῦ θεοῦ**,

καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

A'

35 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἵησος ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ,

πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ χριστὸς **νίος** δαυίδ ἐστιν;

36 αὐτὸς δαυίδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἀγίῳ,

εἶπεν **κύριος τῷ κυρίῳ** μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου

[2 κύριος]

ἔως ἂν τοὺς ἐχθρούς του ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου.

37 αὐτὸς δαυίδ λέγει αὐτὸν **κύριον**, καὶ πόθεν εἰτοῦ ἐστιν **νίος**;

καὶ [οἱ] πολὺς ὄχλος ἥκουεν αὐτοῦ ἡδέως.

[2 νιός]

38 καὶ ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ἔλεγεν,

βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν

καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς

39 καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις·

40 οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι,

οὗτοι λήμψονται περισσότερον κρίμα.

41 καὶ καθίσας κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου

ἔθεωρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον·

καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά·

42 καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ πλεῖον πάντων ἔβαλεν τ

Section XVII - grec

[Mc 13,1-37]

A

- 1 καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ
λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
διδάσκαλε, ἵδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί.
2 καὶ ὁ ἡσοῦς εἶπεν αὐτῷ,
βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς;
οὐ μὴ ἀφεθῇ ὅδε λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ.
3 καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἔλαιων κατέναντι τοῦ ἱεροῦ
ἐπηρώτα αὐτὸν κατ’ ιδίαν πέτρος καὶ ιάκωβος καὶ ιωάννης καὶ ἀνδρέας,
4 εἰπὼν ἥμιν **πότε ταῦτα ἔσται**,
καὶ τί τὸ σημεῖον ὃταν μέλλῃ ταῦτα συντελεῖσθαι πάντα.

B

- 5 ὁ δὲ ἡσοῦς ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς, **βλέπεις** μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ·
6 πολλοὶ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγώ εἰμι,
καὶ πολλοὶ πλανήσουσιν.
7 **ὅταν** δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θοοεῖσθε·
δεῖ **γενέσθαι**, ἀλλ’ **οὐπώ τὸ τέλος**.
8 ἐγερθήσεται γάρ ἔθνος ἐπ’ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν,
ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, ἔσονται λιμοὶ· ἀρχὴ ὠδίνων ταῦτα.
9 **βλέπετε** δὲ ὑμεῖς ἔαυτούς·
παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς συνέδρια
καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε
καὶ ἐτί ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθῆσεσθε
ἔνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
10 καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον.
11 καὶ **ὅταν** ἄγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες,
μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε,
ἀλλ’ ὁ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τοῦτο λαλεῖτε,
οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον.
12 καὶ παραδώσει ἀδελφὸς ἀδελφὸν **εἰς Θάνατον** καὶ πατήρ τέκνον,
καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ **Θανατώσουσιν** αὐτούς.
13 καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.
οὐ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται.

[2 ὅταν]

C

- 14 **ὅταν** δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἐστηκότα ὅπου οὐ δεῖ,
οὐ ἀναγινώσκων νοείτω, τότε οἱ ἐν τῇ ιουδαϊᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη,
15 ὁ [δὲ] ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω
μηδὲ εἰσελθάτω ἄραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,
16 καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὄπίσω ἄραι τὸ ἴματιον αὐτοῦ.
17 οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχούσαις
καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
18 προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ **γένηται** χειμῶνος·
19 **ἔσονται γάρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλῖψις**
οἵα **οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀπ’ ἀρχῆς κτίσεως** ἢν ἔκτισεν ὁ θεὸς
ἔως τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται.

[1 ὅταν]

- 20 καὶ εἰ μὴ ἐκολόβωσεν κύριος τὰς ἡμέρας,
οὐκ ἄν ἐσώθῃ πᾶσα σάρξ.
ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο
ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας.
21 καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ,
ἴδε ὅδε ὁ χριστός, οὐδὲ ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε·
22 ἐγερθήσονται γάρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται
καὶ δώσουσιν σημεῖα καὶ τέρατα
πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, τοὺς ἐκλεκτούς.
23 ὑμεῖς δὲ **βλέπετε**: προείρηκα ὑμῖν πάντα.

B'

- 24 ἀλλὰ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις **μετὰ τὴν θλῖψιν ἐκείνην**
οὐ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς,
25 καὶ οἱ ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες,
καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται.
26 καὶ τότε ὄψονται τὸν νιόν τοῦ ἀνθρώπου
ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης.
27 καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους
καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς [αὐτοῦ]
ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ’ ἄκρου γῆς ἔως ἄκρου οὐρανοῦ.
28 ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν:
ὅταν ἥδη ὁ κλάδος αὐτῆς ἀπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύη τὰ φύλλα,
γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἔστιν τὸ θέρος ἐστίν.
29 οὕτως καὶ ὑμεῖς, **ὅταν** ἴδητε ταῦτα **γινόμενα**,
γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἔστιν ἐπὶ θύραις.
30 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὐτῆς μέχρις οὗ ταῦτα πάντα **γένηται**.
31 οὐ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελεύσονται.

A'

- 32 περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν,

οὐδὲ οἱ ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ νιός, εἰ μὴ ὁ πατήρ.

- 33 **βλέπετε** ἀγρυπνεῖτε·

οὐκ οἴδατε γάρ **πότε** ὁ καιρός ἐστιν.

- 34 ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ

καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἔξουσίαν,

ἐκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ.

- 35 γρηγορεῖτε οὖν,

οὐκ οἴδατε γάρ **πότε** ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται,

ἢ ὁψὲ ἡ μεσονύκτιον ἡ ἀλεκτοροφωνίας ἡ πρωΐ,

- 36 μὴ ἔλθων ἔξαίφνης εῦρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας.

- 37 δὲ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσιν λέγω, γρηγορεῖτε.

Section XVIII - grec

[Mc 14,1-42]

A

1 ήν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας.
καὶ ἔγιτον οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν·
2 ἔλεγον γάρ, μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε ἔσται θόρυβος τοῦ λαοῦ.
3 καὶ ὅντος αὐτοῦ ἐν βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ σίμωνος τοῦ λεπροῦ
κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθεν γυνὴ¹
ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς·
συντρίψασα τὴν ἀλάβαστρον κατέχεεν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς.
4 ἥσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς,
εἰς τί ή ἀπώλεια αὐτῇ τοῦ μύρου γέγονεν;
5 ἥδυνατο γὰρ τὸν τὸ μύρον πραθῆναι ἐπάνω δηναρίων τριακοσίων
καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ.
6 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε;
καλὸν ἔργον ἤργάσατο ἐν ἑμοί·
7 πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν,
καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοῖς εὗ ποιῆσαι, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
8 ὃ ἔσχεν ἐποίησεν· προέλοιθεν μυρίσαι τὸ σῶμά μου εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.
9 ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον,
καὶ ὃ ἐποίησεν αὐτῇ λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.
10 καὶ Ιούδας ἵσκαριώθ ὃ εἰς τὸν δώδεκα ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς
ἴνα αὐτὸν παραδοῖ αὐτοῖς.

[ιούδας]

[2 παραδίδωμι]

11 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν· καὶ ἐπηγγεῖλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι.

καὶ ἔγιτον πᾶς αὐτὸν εὐκαίρως παραδοῖ.

B

12 καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον,
λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγης τὸ πάσχα;
13 καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς,
ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν,
καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων·
ἀκολουθήσατε αὐτῷ,
14 καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ ὅτι
ὅ διδάσκαλος λέγει,
ποῦ ἐστιν τὸ κατάλυμά μου
ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

[4 οἱ μαθηταὶ]

15 καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμένον ἐτοιμον·
καὶ ἔκει ἐτοιμάσατε ὑμῖν.
16 καὶ ἔξηλθον οἱ μαθηταὶ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν
καὶ εὔρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

C

17 καὶ ὄψιας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.
18 καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων ὁ Ἰησοῦς εἶπεν,
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.
19 ἥρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς κατὰ εἰς, μήτι ἐγώ;
20 ὃ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, εἰς τὸν δώδεκα,
ὅ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρύβλιον.
21 ὅτι ὁ μὲν νιὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ,
οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνος·
καλὸν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἀνθρώπος ἐκείνος.

22 καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν ἄρτον εὐλογήσας
ἔκλασεν καὶ ἐδώκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν,
λάβετε, τοῦτο ἐστιν τὸ σωμά μου.
23 καὶ λαβὼν ποτήριον εὐχαριστήσας ἐδώκεν αὐτοῖς,
καὶ ἐπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες.
24 καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
τοῦτο ἐστιν τὸ αἷμά μου τῆς διαθήκης τὸ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν.
25 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου
ἔως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καὶνὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.
26 καὶ ὑμήσαντες ἔξηλθον εἰς τὸ ὅρος τῶν ἐλαιῶν.

B'

27 καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε,

ὅτι γέγραπται, πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ τὰ πρόβατα διασκορπισθήσονται·

28 ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναι με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν.

29 ὁ δὲ πέτρος ἔφη αὐτῷ,

εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ.

[3 πάντες + ὁ πέτρος]

30 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,

ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ σὺν σήμερον ταύτῃ τῇ νυκτὶ

πρὶν ἡ δίς ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσῃ.

31 ὁ δὲ ἐκπερισσῶς ἐλάλει,

εἴαν δέη με συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι.

ώσαντος δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.

A'

32 καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὐ τὸ ὄνομα γεθσημανί,

καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καθίσατε ὥδε ἔως προσεύξωμαι.

33 καὶ παραλαμβάνει τὸν πέτρον καὶ [τὸν] ιάκωβον καὶ [τὸν] ιωάννην μετ' αὐτοῦ,

καὶ ἥρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν,

34 καὶ λέγει αὐτοῖς, περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἐώς θανάτου·

μείνατε ὥδε καὶ γρηγορεῖτε.

35 καὶ προελθὼν μικρὸν ἐπιπτεν ἐπὶ τῆς γῆς,

καὶ προσηγέρθη ἵνα εἰ δινατόν ἐστιν παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα,

36 καὶ ἔλεγεν,

αββα ὁ πατήρ, πάντα δυνατά σοι·

παρένεγκε τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ·

ἀλλ' οὐ τί ἐγώ οὐλω ἀλλὰ τί σύ.

37 καὶ ἔρχεται καὶ ευρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας,

καὶ λέγει τῷ πέτρῳ, σίμων, καθεύδεις;

οὐκ ἰσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι.

38 γρηγορεῖτε καὶ προσεύξεσθε,

ἵνα μὴ ἔλθητε εἰς πειρασμὸν·

τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀστενής.

39 καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηγέρθη τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

40 καὶ πάλιν ἐλθὼν εὑρεν αὐτοὺς καθεύδοντας,

ἥλθαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὄφθαλμοι καταβαρυνόμενοι,

καὶ οὐκ ἥδεισαν τί ἀποκριθῶσιν αὐτῷ.

41 καὶ ἔρχεται τῷ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς,

καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε; ἀπέχει·

ἥλθεν ἡ ὥρα,

ἰδοὺ παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτωλῶν.

42 ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ιδοὺ ὁ παραδίδους με ἥγγικεν.

[2 παραδίδωμι]

Section XIX - grec[*Mc 14,43-72*]**A**

43 καὶ εὐθὺς ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος παραγίνεται **ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα**
καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος μετὰ μαχαιρῶν καὶ ἔγκλων
παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ **τῶν πρεσβυτέρων.**

[2 ιούδας]

44 δεδώκει δὲ **ὁ παραδιδοὺς** αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς λέγων,
ὅν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν.

κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπάγετε ἀσφαλῶς.

45 καὶ ἐλθὼν εὐθὺς προσελθὼν αὐτῷ λέγει,
ῥαββί, καὶ κατεφύλησεν αὐτὸν.

[4 ἐκράτησαν αὐτόν]

46 οἱ δὲ ἐπέβαλον τὰς χειρας αὐτῷ καὶ **ἐκράτησαν** αὐτόν.

47 εἰς δέ [τις] τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν
ἔπαισεν **τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως** καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὡτάριον.

48 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἵησος εἶπεν **λατοῖς**,
ώς ἐπὶ ληστὴν
ἔξηλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ἔγκλων συλλαβεῖν με.

[ὁ δοῦλος τοῦ ἀρχιερέως]

49 καθ' ἡμέραν ἥμην τρός ὑμᾶς ἐν τῷ ιερῷ διδάσκων
καὶ οὐκ **ἐκρατήσατε** με·
ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.

50 καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον πάντες.

51 καὶ νεανίσκος τις συνηκολούθει αὐτῷ
περιβεβημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ,
καὶ **κρατοῦσιν** αὐτόν.

52 ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν.

B 53 καὶ ἀπήγαγον τὸν ἵησον πρὸς **τὸν ἀρχιερέα**,
καὶ συνέρχονται **πάντες** οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖ.

54 καὶ ὁ πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἤκολούθησεν αὐτῷ
ἔως ἐσω εἰς τὴν αὐλὴν **τοῦ ἀρχιερέως**,
καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν
καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.

55 οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον
ἔζήτουν κατὰ τοῦ ἵησοῦ **μαρτυρίαν**
εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν,

καὶ οὐχ ηὔρισκον.

56 πολλοὶ γάρ **ἐψευδομαρτύρουν** κατ' αὐτοῦ,
καὶ ἴσαι **αἱ μαρτυρίαι** οὐκ ἴσαν.

57 καὶ τινες ἀναστάντες
ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ λέγοντες ὅτι

58 ἡμεῖς **ἡκούσαμεν** αὐτοῦ λέγοντος ὅτι
ἔγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον
καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω.

59 καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν **ἡ μαρτυρία** αὐτῶν.

C

60 καὶ ἀναστὰς **ὁ ἀρχιερεὺς** εἰς μέσον
ἐπηρώησεν **τὸν ἵησον** λέγων,

οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου **καταμαρτυροῦσιν**;

61 ὁ δὲ ἐσιώπα καὶ οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδέν.

πάλιν **ὁ ἀρχιερεὺς** ἐπηρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ,
σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ νίος τοῦ εὐλογητοῦ;

62 **ὁ δὲ ἱησοῦς** εἶπεν,

ἔγω γει,

καὶ ὑψεσθε τὸν νίον τοῦ ἀνθρώπου

ἐκ βεξιῶν καθήμενον τῆς δυνάμεως

καὶ ἐρχόμενον **μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.**

B'

63 **ὁ δὲ ἀρχιερεὺς** διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει,
τί ἔτι γρείαν ἔχομεν **μαρτύρων**;

64 **ἡκούσατε** τῆς βλασφημίας·

τί ὑμῖν φαίνεται;

οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν **ἔνογνον εἶναι θανάτον.**

A'

66 καὶ ὄντος **τοῦ πέτρου** κάτω ἐν τῇ αὐλῇ
ἔρχεται **μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως**,

[μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως]

[3 πέτρος]

67 καὶ ἰδοῦσα **τὸν πέτρον** θερμαινόμενον
ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει,
καὶ σὺ μετὰ τοῦ ναζαρηνοῦ ἥσθα τοῦ ἵησοῦ.

68 ὁ δὲ **ἥρνήσατο** λέγων,
οὐτε οἶδα οὐτε ἐπίσταμαι σὺ τί λέγεις.

καὶ ἔξηλμεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον

[καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν].

69 καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν

ἥρξατο πάλιν λέγειν τοῖς παρεστῶσιν ὅτι

οὗτος ἔξ αὐτῶν ἐστιν.

70 ὁ δὲ πάλιν **ἥρνειτο**,

καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον **τῷ πέτρῳ**,
ἄληθῶς ἔξ αὐτῶν εῖ, καὶ γάρ γαλιλαῖος εῖ.

71 ὁ δὲ ἥρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύναι ὅτι

οὐκ οἶδα τὸν ἀνθρώπον τοῦτον ὃν λέγετε.

72 καὶ εὐθὺς ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ εφώνησεν.

καὶ ἀνεμνήσθη ὁ πέτρος τὸ ὄχημα ως εἴπεν αὐτῷ ὁ ἵησος ὅτι

πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δίς τρίς με **ἀπαρνήσῃ**.

καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν.

Section XX - grec

[Mc 15,1-39]

A

15,1 καὶ εὐθὺς πρωῒ συμβούλιον ποιήσαντες
οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων
καὶ γραμματέων καὶ ὄλον τὸ συνέδριον
δήσαντες τὸν ἡησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν πιλάτῳ.

[1 παρέδωκαν]

2 καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ πιλάτος,
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ιουδαίων;

[1 ὁ βασιλεὺς τῶν ιουδαίων]

ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει, σὺ λέγεις.
ὡστε θαυμάζειν τὸν πιλάτον.

B

6 κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλειν αὐτοῖς ἔνα δέσμιον ὃν παρητοῦντο.
7 ἦν δὲ ὁ λεγόμενος βαραβᾶς μετὰ τῶν στασιαστῶν δεδεμένος
οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πετοίκεισαν.

[2 ὁ βασιλεὺς τῶν ιουδαίων]

8 καὶ ἀναβὰς ὁ ὥχλος ἤρξατο αἰτεῖθαι καθὼς ἐποίει αὐτοῖς.
9 ὁ δὲ πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων,

Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν ιουδαίων;

10 ἐγίνωσκεν γάρ ὅτι διὰ φθόνου
παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς.

[3 σταυρόω]

11 οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὥχλον
ἵνα μᾶλλον τὸν βαραβᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.

12 ὁ δὲ πιλάτος πάλιν ἀποκριθεὶς ἔλεγεν αὐτοῖς,

τί οὖν [θέλετε] ποιῆσαι [ὅν λέγετε] τὸν βασιλέα τῶν ιουδαίων;

13 οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν, σταύρωσον αὐτόν.

14 ὁ δὲ πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς,

τί γάρ ἐποίησεν κακόν;

οἱ δὲ περισσῶς ἔκραξαν, σταύρωσον αὐτόν.

15 ὁ δὲ πιλάτος βουλόμενος τῷ ὥχλῳ τὸ ικενὸν ποιῆσαι

ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν βαραβᾶν,

καὶ παρέδωκεν τὸν ἡησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ.

C

16 οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς,
ὅ ἐστιν πραιτώριον,
καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν.

17 καὶ ἐνδιδύσκουσιν αὐτὸν πορφύραν
καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλεξαντες ἀκάνθινον στέφανον.

18 καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτὸν,
χαῖρε, βασιλεῦ τῶν ιουδαίων.]

19 καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ
καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ,

καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ.

20 καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ,

ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν

καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἴματα αὐτοῦ,

καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.

B'

21 καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα σίμωνα κυρηναῖον
έρχομενον ἀπ' ἀγρῷ, τὸν πατέρα ἀλεξάνδρου καὶ βούφου,
ἵνα ἄρῃ τὸ σταυρὸν αὐτοῦ.

[1 ὁ βασιλεὺς τῶν ιουδαίων / ἰσραὴλ]

22 καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὸν γολγοθᾶν τόπον,
ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος.

23 καὶ ἐδίδουσιν αὐτῷ ἐσμυρνισμένον οἶνον, ὃς δὲ οὐκ ἔλαβεν.

24 καὶ σταυροῦσιν αὐτὸν

καὶ διατερίζουσιν τὰ ἴματα αὐτοῦ,

ἄλλοντες κλῆρον ἐπὶ εὐτὰ τίς τί ἄρῃ.

25 ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.

26 καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς στίτιας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη,

ὁ βασιλεὺς τῶν ιουδαίων.

27 καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστάς,

έκ δεξιῶν ταὶ ἔνα ἔξι εὐνύμων αὐτοῦ.

28

29 καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν

[7 σταυρώω/σταυρὸς]

κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες,

οὐά ὁ καταλύω τὸν ναὸν

καὶ οἰκοδομῶν εν τρισὶν ἡμέραις,

30 σῶσον σεαυτὸν καταβὰς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

31 ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς πρὸς ἀλλήλους

μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον,

ἄλλους ἔσωσεν, ἔσω τὸν οὐ δύναται σῶσαι

32 ὁ χριστὸς ὁ βασιλεὺς ἴσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ,

ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν.

καὶ οἱ συνεσταύρωμένοι σὺν αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

A'

33 καὶ γενομένης ὥρας ἔπειται

σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλιν τὴν γῆν ἔως ὥρας ἐνάτης.

[2 ἐξέπνευσεν]

34 καὶ τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ ἐβόησεν ὁ ἡησοῦς φωνῇ μεγάλῃ,

ελωι ελωι λεμα σαβαχθαγι;

ο ἐστιν μεθερμηνευόμενο

ο θεός μου, ο θεός μου, εἰς τί ἐγκατέλιπές με;

[1 νίδις θεοῦ]

35 καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον,

36 δραμῶν δέ τις [καὶ] γεμίσας σπόγγον ὅξους

περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων,

ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται ἡλίας καθελεῖν αὐτόν.

37 ὁ δὲ ἡησοῦς ἀφεὶς φωνῇ μεγάλῃ ἐξέπνευσεν.

38 καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ

ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπ' ἀνωθεν ἔως κάτω.

39 ἴδων δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκός ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ

ὅτι οὗτος ἐξέπνευσεν εἶπεν,

ἀληθῶς οὗτος ὁ ἀνθρωπος νίδις θεοῦ ἦν.

Section XXI - grec

[Mc 15,40 – 16,1-8]

A'B

40 ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες
 ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι,
 ἐν αἷς καὶ **μαρία ἡ μαγδαληνὴ**
καὶ μαρία ἡ ἱακώβου τοῦ μικροῦ καὶ ὥστης μήτηρ
 καὶ σαλώμη,
 41 αἱ δὲ ἦν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ
 ἡκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ,
 καὶ ἄλλαι πολλαὶ
 αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.
 42 καὶ ἦδη ὄψιας γενομένης,
 ἐπεὶ ἦν παρασκευή, ὅτι ἐστιν **προσάρββατον**,
 43 ἐλθὼν **ἰωσῆφ** [οὐ] ἀπὸ ἀρμαθαίας
 εὐσχήμων βουλευτής,
 ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
 τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς τὸν πιλάτον
 καὶ ἤτησατο **τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ**.
 44 οὐ δὲ πιλάτος ἐθαύμασεν εἰς ἦδη **τέθνηκεν**,
 καὶ προσκαλεσάμενος **τὸν κεντυρίωνα**
 ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰς πάλαι **ἀπέθανεν**. [2 τέθνηκεν]
 45 καὶ γνοὺς ἀπὸ **τοῦ κεντυρίωνος**
 ἐδωρήσατο τὸ πτῶμα τῷ **ἰωσῆφ**.
 46 καὶ **ἀγοράσας** σινδόνα [le drap de la mort]
 καθελὼν αὐτὸν **ἐνείλησεν τῇ σινδόνι**
 καὶ **ἔθηκεν αὐτὸν** ἐν μνημείῳ
 ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, [ἡ θύρα τοῦ μνημείου]
 καὶ **προσεκύλισεν λίθον** ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.
 47 οὐ δὲ **μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία** ἡ ὥστης
 ἐθεώρουν ποῦ **τέθειται**.

(Le tombeau vide)

B'A

16.1 καὶ διαγενομένου **τοῦ σαββάτου**
μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἡ [τοῦ] ἱακώβου
 καὶ σαλώμη **ἥγόρασαν** ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλειψωσιν αὐτόν.
 2 καὶ λίαν πρωῒ **τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων** [le centurion témoin de la mort]
 ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.
 3 καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς,
 τίς **ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον** [ἡ θύρα τοῦ μνημείου]
 ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;
 4 καὶ ἀναβλέψασαι
 θεωροῦσιν ὅτι **ἀποκεκύλισται ὁ λίθος**,
 ὃν γὰρ μέγας σφόδρα.
 5 καὶ εἰσελθοῦσαι **εἰς τὸ μνημεῖον** [le jeune homme, témoin de la résurrection]
 εἶδον **νεανίσκον** καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς
περιβεβλημένον στολὴν λευκήν, [la robe de la Vie céleste]
 καὶ ἔξεθαμβήθησαν.
 6 οὐ δὲ λέγει αὐταῖς, μὴ ἐκθαμβεῖσθε·
 ἵησοῦν **ζητεῖτε τὸν ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον**.
ἥγερθη, οὐκ ἔστιν ὡδε· [1 ἡ ἔρθη]
 ἴδε ὁ τόπος ὅπου **ἔθηκαν αὐτόν**.
 7 ἀλλὰ ὑπάγετε
 εἴπατε **τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ πέτρῳ**
 ὅτι προάγει ὑμᾶς **εἰς τὴν γαλιλαίαν**.
 ἐκεῖ αὐτὸν ὅψεσθε, καθὼς εἴπεν ὑμῖν.
 8 καὶ ἔξελθοῦσαι ἔφυγον **ἀπὸ τοῦ μνημείου**,
 εἶχεν γὰρ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις·
 καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἴπαν, ἐφοβοῦντο γάρ.

La finale canonique - grec

[*Mc 15,40 – 16,1-8*]

La finale longue

[dans la plupart des mss, sauf le *Sinaiticus* (**N**), le *Vaticanus* (**B**)
l'ancienne version africaine (**k**) et l'ancienne version syriaque (**SyrSin**)]

9 [[ἀναστὰς δὲ πρωῒ πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη πρῶτον μαρίᾳ τῇ μαγδαληνῇ, παρ’ ἡς ἐκβεβλήκει ἐπτὰ δαιμόνια..

10 ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλεν τοῖς μετ’ αὐτοῦ γενομένοις πενθοῦσι καὶ κλαίουσιν·

11 κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆι καὶ ἐθεάθη ὑπ’ αὐτῆς ἡ πίστησαν.

12 μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ πορευομένοις εἰς ἄγρον·

13 κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.

14 ὕστερον [δὲ] ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἔνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὥνείδισεν τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκιληροκαρδίαν ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν.

15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἀπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.

16 ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται.

17 σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν, γλώσσαις λαλήσουσιν καιναῖς,

18 [καὶ ἐν ταῖς χερσὶν] ὄφεις ἀροῦσιν, κὰν θανάσιμόν τι πίωσιν οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ, ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν καὶ καλῶς ἔξουσιν.

19 ὁ μὲν οὖν κύριος ἰησοῦς μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ.

20 ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.]]

La finale courte

[seule, dans le Codex Babbiensis (**itk**) ; ajoutée à la finale longue dans
L.y.099.274.579]

9 [[πάντα δὲ τὰ παρηγγελμένα τοῖς περὶ τὸν πέτρον συντόμως ἐξήγγειλαν. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ αὐτὸς ὁ ἰησοῦς ἀπὸ ἀνατολῆς καὶ ἄχρι δύσεως ἐξαπέστειλεν δι’ αὐτῶν τὸ ἱερὸν καὶ ὅφθαρτον κήρυγμα τῆς αἰωνίου σωτηρίας. ἀμήν.]]